

РЕШЕНИЕ

№ 3100

Стара Загора, 23.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Стара Загора - V състав, в съдебно заседание на шестнадесети юли две хиляди двадесет и пета година в състав:

СЪДИЯ: РАЙНА ТОДОРОВА

При секретар ПЕНКА МАРИНОВА като разгледа докладваното от съдия РАЙНА ТОДОРОВА административно дело № 20257240700494 / 2025 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38 от Закона за държавната собственост (ЗДС).

Образувано е по жалба на П. С. Т. [ЕГН], с адрес гр. Димитровград, [улица]/В/5, против Заповед № ДС-ЗД-30 от 02.04.2025г., издадена от Областния управител на област Стара Загора, в частта ѝ за определеното парично обезщетение в размер на 7 943 лева за отчуждаване на ПИ с идентификатор 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, община Раднево, област Стара Загора, с искане заповедта да бъде изменена в оспорената ѝ част.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт в обжалваната му част, по съображения за постановяването му в противоречие и при неправилно приложение на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Жалбоподателката поддържа, че е нарушено императивното нормативно изискване по чл.32, ал.1 от ЗДС за справедливо оценяване и равностойно обезщетяване за отчуждаването на имота ѝ. Твърди, че в нарушение на закона е била лишена от възможност за избор на начина на обезщетяване, като определеното ѝ със заповедта обезщетение не само не съответства на пазарната цена на отчуждавания имот, но е и по-ниско от предложеното такова от концесионера в хода на проведените предварителни преговори. Направено е искане за отмяна на обжалваната заповед в оспорената ѝ част, при определяне на справедливо и равностойно обезщетение за отчуждавания имот въз основа на заключението на съдебно-оценителната експертиза.

Ответникът по жалбата - Областен управител на област Стара Загора, в представените писмени становища по делото оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа, че обжалваната Заповед № ДС-ЗД-30 от 02.04.2025г., като постановена при спазване на нормативно регламентирания административнопроизводствени правила, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта на закона, е правилна и законосъобразна. С подробно изложени съображения обосновава, че размерът на определеното парично обезщетение за отчуждавания имот е изцяло съобразен с изискванията на чл. 32, ал. 2 от ЗДС във вр. с § 1а, т.1, т. 2 и т.4 от ДР на ЗДС.

Заинтересованата страна - „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, чрез процесуалния си представител по делото, оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа, че размерът на паричното обезщетение за отчуждавания имот - собственост на

П. Т., е правилно и законосъобразно определен, при спазване на регламентираните в ЗДС изисквания за извършване на оценяването.

Въз основа на съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

Инвеститорът „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД е енергийно предприятие по смисъла на §1, т.24 от ДР на Закона за енергетиката, титуляр на концесия за добив на твърди горива, лигнитни въглища от находище „Източномаришки въглищен басейн“ на територията на общините Раднево и Гълъбово. Процесният недвижим имот попада в територията за развитие на минните дейности на концесионера „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, определена с одобрен с влязла в сила Заповед №РД-02-15-151/ 13.08.2019г. на Заместник министъра на регионалното развитие и благоустройството, Специализиран подробен устройствен план за развитие на „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, рудник „Трояново-3“, части от землищата на с. Мъдрец, общ. Гълъбово и с. Полски градец, общ. Раднево, област Стара Загора.

На 03.01.2023г. концесионерът „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД е отправил на П. С. Т. предложение по чл.63б, ал.2, т.1, б. „б“ от Закона за енергетиката, за закупуване на собствения на Т. недвижим имот - ПИ с идентификатор 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, община Раднево, срещу цена в размер на 8162 лева. До споразумение и сключване на договор за покупко-продажба не се е стигнало, поради липсата на изрично изявление на собственика в рамките на едномесечен срок от отправяне на предложението. По тази причина концесионерът на 17.05.2024г. е подал до Министъра на енергетиката искане за провеждане на производство по принудително отчуждаване на имота по реда на чл.63б от Закона за енергетиката (ЗЕ) във вр. с чл.34а, ал.2 от ЗДС, към което е приложил и Оценителски доклад за определяне на равностойното парично обезщетение, изготвен от „Сървей груп“ ЕООД гр. Стара Загора - лицензиран оценител на недвижими имоти, с дата на оценката 10.05.2024г.

Със съвместна Заповед № РД-02-14-2974/31.12.2024г. и № ЗМФ-1839/30.12.2024г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите, поправена със съвместна Заповед № РД-02-14-337 от 18.02.2025г. и № ЗМФ-137 от 14.02.2025г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите, за развитието на дейностите пред рудник „Трояново-3“, съставляващ част от находище за подземни богатства - твърди горива, лигнитни въглища „Източномаришки въглищен басейн“, общ. Раднево и общ. Гълъбово, обл. Стара Загора, е одобрено отчуждаването на три имота - частна собственост, находящи се в землището на с. Полски градец, общ. Раднево, в т.ч. поземлен имот с идентификатор 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, с площ от 4139кв.м, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, община Раднево.

С писмо № 90-05-1341/ 07.01.2025г. на Заместник министъра на регионалното развитие и благоустройство, на Областния управител на област Стара Загора е възложено да осъществи процедурата по принудителното отчуждаване на имота по реда на чл.34а, ал.2, на основание чл.63б. от ЗЕ и §1, т.24б от ДР на ЗЕ.

С обжалваната в настоящото съдебно производство Заповед № ДС-ЗД-30 от 02.04.2025г., издадена от Областния управител на област Стара Загора, в оспорената ѝ част, на основание чл.34а, ал.2 и чл.34в, ал.1 от Закона за държавната собственост във връзка с чл.32, ал.1 от Закона за администрацията, чл.63б от Закона за енергетиката и §1, т.24б от ДР на Закона за енергетиката, влязла в сила съвместна Заповед № РД-02-14-2974/ 31.12.2024г. и № ЗМФ-1839/ 30.12.2024г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите, поправена със съвместна Заповед № РД-02-14-337/ 18.02.2025г. и № ЗМФ-137/ 14.02.2025г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите, е постановено отчуждаване, за развитието на дейностите пред рудник „Трояново-3“, съставляващ част от находище за подземни

богатства - твърди горива, лигнитни въглища „Източномаришки въглищен басейн“, общ. Раднево и общ. Гълъбово, обл. Стара Загора, на поземлен имот с идентификатор 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, с площ от 4139кв.м, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, община Раднево, област Стара Загора, собственост на П. С. Т., при определена стойност на паричното обезщетение в размер на 7 943 лева.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в образуваната в административна преписка по издаването на обжалваната заповед за отчуждаване на недвижими имоти - частна собственост. С оглед изясняване на обстоятелства от значение за делото, е допусната, назначена и изпълнена съдебно-оценителна експертиза, заключението по която съдът възприема като компетентно, обосновано и добросъвестно изготвено.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт в обжалваната му част на основание чл. 168, ал.1 във връзка с чл.146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок и против административен акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваната заповед за отчуждаване на имоти за развитието на дейностите пред рудник „Трояново-3, съставляващ част от находище за подземни богатства - твърди горива, лигнитни въглища „Източномаришки въглищен басейн“, общ. Раднево и общ. Гълъбово, обл. Стара Загора, е издадена от материално и териториално компетентния административен орган по см. на чл.34а, ал.2 от ЗДС във вр. с чл.63б, ал.1 от ЗЕ - Областен управител на област Стара Загора, по предложение на Министъра на регионалното развитие и благоустройството и Министъра на финансите. Заповедта е постановена в предвидената от закона форма и е с изискуемото съдържание, регламентирано в чл.34в от ЗДС, като е мотивирана държавната нужда, за която се отчуждават имотите; посочени са имотите, които се отчуждават, техния вид, местонахождение, стойността на дължимите обезщетения и собствениците на отчуждаваните имоти.

При образуването и провеждането на административното производство са спазени процесуалните и формалните изисквания, регламентираны с разпоредбите на чл.34 и чл.34а, ал.3 и ал.4 от ЗДС. Административното производство за принудително отчуждаване на имоти - частна собственост, е започнало при наличието на влязъл в сила Специализиран подробен устройствен план за развитие на „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, рудник „Трояново-3“, части от землищата на с. Мъдрец, общ. Гълъбово и с. Полски градец, общ. Раднево, област Стара Загора, одобрен със Заповед № РД-02-15-151/ 13.08.2019г. на Заместник министъра на регионалното развитие и благоустройството, за определяне на площта/територията за развитие на дейностите на рудник „Трояново 3“. Производството е било иницирано по мотивирано предложение на заинтересованото ведомство (писмо изх. № Е-26-М-409/17.06.2024г. на Министъра на енергетиката до Министъра на финансите и Министъра на регионалното развитие и благоустройството), на основание чл.63б, ал.3 от Закона за енергетиката, по реда на чл. 34 от ЗДС, въз основа на мотивирано искане на енергийното предприятие - концесионер - „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, съдържащо информацията по чл.63б, ал.2 от ЗЕ, в т.ч с посочване на имотите (вкл. ПИ 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, община Раднево, собственост на П. С. Т.), необходими за дейностите на концесионера, съгласно утвърден и влязъл в сила СПУП за развитие на „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, рудник „Трояново-3“, части от землищата на с. Мъдрец, общ. Гълъбово и с. Полски градец, общ. Раднево, област Стара Загора. Обоснована е невъзможността за придобиване от концесионера на имотите с цел

реализиране на дейностите, въпреки отправените от „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД предложения до собствениците на засегнатите от предвижданията на СПУП поземлени имоти, за постигане съгласие за изкупуване на имотите. Министърът на финансите и Министърът на регионалното развитие и благоустройството, след като са разгледали и преценили искането за отчуждаване, са го одобрили, като съответно на изискването по чл.34а, ал.2 от ЗДС е издадена съвместна Заповед № РД-02-14-2974/ 31.12.2024г. и № ЗМФ-1839/ 30.12.2024г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите, поправена със съвместна Заповед № РД-02-14-337/ 18.02.2025г. и № ЗМФ-13/ 14.02.2025г. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите, с характер на предложение до Областния управител по смисъла на чл.34а, ал.2 от ЗДС. Предложението за отчуждаване е комплектовано с документите по чл.34а, ал.4 от ЗДС, като Областна администрация - Стара Загора, в съответствие с изискването по чл.34а, ал.3 ЗДС е изготвила обявление за отчуждителната процедура, обявена по предвидения в закона ред.

С оглед на изложеното съдът приема, че при издаването на Заповед № ДС-ЗД-30 от 02.04.2025г. на Областния управител на област Стара Загора не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяната ѝ на това основание.

В разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗДС е регламентирано че имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно обезщетение, като наличието на държавна нужда която не може да бъде задоволена по друг начин се установява с влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти за задоволяване на държавни нужди, или с одобрен подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на национален обект, за който има влязло в сила разпореждане за допускане на предварителното му изпълнение, или по друг начин, предвиден в закон (чл.33, ал.2 от ЗДС).

От представените и приети доказателства по делото безспорно се установява, че в случая е осъществен правопораждащия фактически състав, обуславящ правомощието на Областния управител на област Стара Загора да издаде заповед за отчуждаване на имоти - частна собственост, за задоволяване на държавна нужда. Съгласно разпоредбата на чл.63б, ал.1 от ЗЕ, в случаите на добив на енергийни ресурси за задоволяване на държавна нужда, когато не е постигнато споразумение със собствениците или титулярите на други вещни права върху недвижим имот или част от такъв, енергийното предприятие - концесионер има право да поиска от министъра на енергетиката предприемането на действия по принудително отчуждаване на имота по реда на Закона за държавната собственост. Съответно по см. на легалната дефиниция по §1, т.24б от ДР на ЗЕ, „добив на енергийни ресурси за задоволяване на държавна нужда” е добивът на енергийни ресурси за промишлено производство на електрическа и/или топлинна енергия, осъществяван в рамките на концесионната площ от енергийно предприятие - концесионер, въз основа на предоставена концесия, когато количеството на добитите от концесионера енергийни ресурси е в обем не по-малък от 50 на сто от добитите на територията на страната годишни количества за съответните енергийни ресурси. В случая съдът приема, че наличието на държавна нужда за отчуждаването по см. на чл.33, ал.2 от ЗДС и чл.63б от ЗЕ във вр. с §1 т.24б от ДР на ЗЕ, се доказва по делото. „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, е енергийно предприятие по смисъла на §1, т.24 от ДР на Закона за енергетиката, титуляр на концесия за добив на твърди горива, лигнитни въглища от находище „Източномаришки въглищен басейн“ на територията на общините Раднево и Гълъбово (Решение № 655/ 13.07.2005г. на Министерски съвет на РБългария). Добивните дейности се извършват и в Рудник Трояново - 3 (определен с Решение № 755/ 21.09.2024г. на МС на РБългария като стратегически обект от национално значение в енергетиката), като с влязъл в Специализиран подробен устройствен план за развитие на „МИНИ МАРИЦА ИЗТОК“ ЕАД, рудник „Трояново-3“, е предвидено тези дейности да обхванат части от землищата на с. Мъдрец, общ. Гълъбово и с. Полски градец, общ. Раднево, област Стара Загора. Предвижданията на плана сочат на необходимост, поради нуждата от осигуряване дейността на енергийното предприятие -

концесионер по добив на енергийни ресурси за държавни нужди, от промяна предназначението на обхванатите от него територии, като тези предвиждания се отнасят и до ПИ с идентификатор ПИ 57323.162.23 в землището на с. Полски градец. Следователно доказано се явява наличието на държавна нужда по см. на чл.33, ал.2 от ЗДС - добив на енергийни ресурси за задоволяване на държавни нужди по см. на §1 т.24б от ДР на ЗЕ. Тази държавна нужда няма как да бъде задоволена по друг начин - при наличието на влязъл в сила СПУП, отреждащ териториите за дейностите на Рудник Трояново - 3 по добив на лигнитни въглища от находище „Източноаришки въглищен басейн“ (вкл. и имота на жалбоподателката), очевидно е, че дейността на енергийното предприятие - концесионер по добив на енергийни ресурси за държавни нужди съгласно влезлия в сила СПУП, няма как да бъде осъществена, без да бъдат отчуждени засегнатите от предвижданията по СПУП поземлените имоти.

С оглед на гореизложеното съдът приема, че оспореният административен акт е постановен в съответствие с материалноправните разпоредби, на които се основава и при наличие на законово регламентирани предпоставки за разпореденото отчуждаване.

Обжалваната заповед в частта ѝ, с която е определен размера на дължимото се обезщетение за извършеното отчуждаване, е постановена обаче при неспазване на императивната разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗДС за равностойно парично обезщетение, определено съгласно изискванията на чл. 32, ал. 2 от ЗДС във вр. с § 1а, т.1, т. 2 и 4 от ДР на ЗДС. Съображенията за това са следните:

По своята правна същност отчуждаването на недвижими имоти - частна собственост на физически и юридически лица, по реда и при условията на ЗДС, представлява една принудителна административна продажба. Изхождайки от нормата на чл.32, ал.1 от ЗДС и от един от основните принципи, регламентиран в чл.17, ал.5 от Конституцията на РБългария, за това принудително „изкупуване“ собственикът следва да получи равностойно парично обезщетение. Съответно законово е дефинирано съдържанието на понятието „равностойно парично обезщетение“, като са регламентирани критериите и начина за неговото определяне. В този смисъл справедливо обезщетение при отчуждаването на имоти би било това обезщетение, което представлява паричен еквивалент на цената на отчуждавания имот, определена по реда и при спазване на изискванията на съответния закон.

Разпоредбата на чл.32, ал.2 от ЗДС регламентира начина на определяне на равностойното парично обезщетение за отчуждаваните имоти, а именно съобразно конкретното им предназначение, което са имали преди влизането в сила на подробния устройствен план, предвиждащ съответното мероприятие за задоволяване на държавни нужди, въз основа на пазарните цени на имоти с подобни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания имот. За определяне на "равностойното парично обезщетение" по см. на §1а, т.1 от ДР на ЗДС в съответствие с изискванията на чл. 32, ал. 2 от ЗДС във вр. с § 1а, т. 2 и т.4 от ДР на ЗДС, като пазарни аналози могат да служат само сделки с имоти, отговарящи на следните характеристики: 1. възмездни сделки - за покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека - обезпечавача покупко-продажба на имот, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки, с изключение на тези с предмет идеални части от имоти, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота (§1а, т.2 от ДР на ЗДС) и 2. имотите - предмет на сделките, да са с подобни характеристики и да са в близост до отчуждавания имот по см. на § 1а, т.4 от ДР на ЗДС.

От представената административна преписка по издаването на оспорения акт е видно, че стойността на дължимото се за отчуждавания имот парично обезщетение, е определена въз основа на Оценителски доклад за определяне на равностойното парично обезщетение, изготвен от „Сървей груп“ ЕООД гр. Стара Загора - лицензиран оценител на недвижими имоти, с дата на оценката 10.05.2024г. Съдът намира обаче, че изготвената за нуждите на производството по отчуждаване оценка, е необоснована. Определянето на

пазарната стойност на отчуждавания имот по сравнителния метод, е извършено въз основа на 20 възмездни разпореждания, посочени като пазарни аналози, които имат за предмет имоти, приети като такива със сходни/подобни характеристики. Три от приетите от оценителя сделки - пазарни аналози, имат за предмет поземлени имоти с НТП „пасище“, което очевидно е различно начина на трайно ползване и предназначението на оценявания имот. А начинът на трайно ползване, респ. предназначението на поземлените имоти, представят съществени характеристики на имотите, без съмнение влияещи и върху тяхната пазарна стойност/цена. Следователно тези възприети като пазарен аналог сделки не отговарят изцяло на законовите изисквания за определяне на цената на отчуждавания имот и на дължимото се равностойно парично обезщетение. Прави впечатление и че продажната цена по останалите 17 сделки, посочени като пазарни аналози, определя средна пазарна цена на имотите с НТП „нива“, четвърта категория в землището на с. Полски градец (т.е на имоти, идентични на оценявания имот), приблизително на 1972лв/дка, докато средната пазарна цена по трите сделки за покупко-продажба на имоти с НТП „пасище“, е 1620лв/дка. Съдът споделя доводите на ответника, че за определянето на справедливо и равностойно обезщетение при отчуждаването на недвижими имоти - частна собственост, законът не поставя изискване за идентичност между оценявания имот и имотите - предмет на сделките - пазарни аналози, като в този смисъл е и Тълкувателно решение № 3/ 23.03.2015г. по тълк. дело № 6/2014г. на ОСС на ВАС. Но при условие, че в случая са налице 17 сделки, отговарящи на изискванията на §1, т.2 от ДР на ЗДС, имащи за предмет имоти с идентични характеристики - поземлени имоти с НТП „нива“, четвърта категория, в землището на същото населено място - с. Полски градец, извършването на пазарната оценка на отчуждавания имот за определянето на дължимото се парично обезщетение при включването като пазарни аналози на трите сделки, имащи за предмет имоти с НТП „пасище“, не само че не е било необходимо за оценяването, но се явява и неоправдано, тъй като цената именно по тези сделки води до определяне на по-ниска пазарна стойност/пазарна цена на оценявания имот, което е абсолютно недопустимо и несъвместимо с принципа за определяне на равностойно парично обезщетение за отчуждавания имот.

Съдът приема, че определянето на равностойното парично обезщетение за отчуждения с оспорената заповед, следва да се извърши въз основа на заключението на изпълнената по делото съдебно-оценителна експертиза, което заключение съдът възприема като компетентно, обективно и обосновано. Пазарната оценка (пазарната стойност) на отчуждавания ПИ с идентификатор 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, с площ от 4139кв.м, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, общ. Раднево, е определена по пазарни цени на имоти с идентични характеристики - осреднените цени от всички сделки, отговарящи на изискванията на §1а, т.2 от ДР на ЗДС, с имоти с НТП „нива“, IV категория в землището на с. Полски градец. Въз основа на събран, обработен и обстойно преценен сравнителен материал и при съобразяване разпоредбите на чл. 32, ал. 2 от ЗДС и § 1а, т. 2 и т. 4 от ДР на ЗДС, регламентиращи начина, критериите и изискванията за определяне цената на отчуждавания имот за определяне на равностойното парично обезщетение, нещата е определило пазарната стойност /пазарна цена/ на отчуждавания имот, собственост на П. Т., в размер на 8 162 лева (1. 972 лв/кв.м), като съдът приема, че това е цената на отчуждавания имот за определянето на справедливо и равностойно парично обезщетение по см. на §1а, т.1 от ДР на ЗДС.

Във връзка с възраженията на жалбоподателката, че нарушение на закона е била лишена от възможност за избор на начина на обезщетяване, следва да се отбележи, че законът в разпоредбата на чл. 42а от ЗДС допуска възможност за имотно обезщетяване при принудително отчуждаване на имоти - частна собственост, представляващи земеделски земи, чрез предоставяне на имот от Държавния поземлен имот, само когато принудителното отчуждаване е за задоволяване на държавни нужди за изграждане на национален обект. В случая, ако и Рудник Трояново - 3, за дейностите на който се извършва отчуждаването, да е определен с Решение № 755/ 21.09.2024г. на МС на РБългария като стратегически обект от национално значение в енергетиката, същият не представлява национален обект по см. на §1 от ДР на ЗУТ. Доколкото отчуждаването на процесния имот не се свързва с държавна нужда за изграждане на национален обект по см. на §1 от ДР на

ЗУТ, нито собственикът на отчуждавания имот е имал признато от закона право на избор относно начина на обезщетяване, нито Областният управител е имал възможност да определи имотно обезщетяване - в случая единственият законово регламентиран начин на обезщетяване за отчуждаването, е при определяне и изплащане на равностойно парично обезщетение.

Предвид гореизложеното съдът намира, че оспореният административен акт в частта за определената стойност на дължимото се парично обезщетение за отчуждавания имот, не е съобразен с нормативно регламентираните изисквания за равностойност и справедливост, поради което обжалваната заповед в тази ѝ част следва да бъде изменена, като се увеличи размера на определеното на П. Т. парично обезщетение за отчуждавания имот, от 7943 лева, на 8 162 лева.

С оглед изхода на делото искането на жалбоподателката за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено, като Областна администрация - Стара Загора следва да бъде осъдена да заплати на П. Т. сумата от 460 лева, представляваща 10 лева внесена държавна такса и 450 лева - заплатено възнаграждение за вещо лице за изпълнената по делото съдебно-оценителна експертиза.

Водим от горните мотиви и на основание чл.172, ал.2, предложение трето от АПК, Старозагорският административен съд,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на П. С. Т. [ЕГН], с адрес гр. Димитровград, [улица]/В/5, Заповед № ДС-ЗД-30 от 02.04.2025г., издадена от Областния управител на област Стара Загора, **в частта ѝ** за определеното парично обезщетение за отчуждаване на ПИ с идентификатор 57323.162.23, вид на територията - земеделска, начин на трайно ползване - нива, категория IV, с площ за отчуждаване от 4 139кв.м, находящ се в местността „Арпалъка“, землище на с. Полски градец, община Раднево, област Стара Загора, собственост на П. С. Т., **като УВЕЛИЧАВА** размера на паричното обезщетение за отчуждавания имот, от 7 943лв. (седем хиляди деветстотин четиридесет и три лева), **на 8 162лв. (осем хиляди сто шестдесет и два лева).**

ОСЪЖДА Областна администрация - Стара Загора да заплати на П. С. Т. [ЕГН], с адрес гр. Димитровград, [улица]/В/5, сумата от 460 (четиристотин и шестдесет) лева - разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.38, ал.8 от Закона за държавната собственост.

СЪДИЯ: